

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1516/1409 van 9 augustus 2016
in de zaak 1314/0460/A/2/0460

In zake: de heer **Steven REINARZ**, wonende te 1480 SAINTES, Rue Julien Marsille 185,
waar woonplaats wordt gekozen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat J. DE VISSER
kantoor houdende te Nederland, 2585 DV DEN HAAG, Burgemeester
Marijnenlaan 123
verzoekende partij

tegen:

de **deputatie** van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Michel VAN DIEVOET
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL, Wolstraat 56
waar woonplaats wordt gekozen
verwerende partij

Tussenkomende partij: de heer **Jean-Pierre CUVRY**, wonende te 1653 BEERSEL, Jozef Hauwaertstraat 42

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Jan HOUTHUYS
kantoor houdende te 1500 Halle, Suikerkaai 7

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 28 maart 2014 de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 6 januari 2014.

De deputatie heeft het administratief beroep van onder meer de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Beersel van 21 augustus 2013 ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden verleend voor het slopen van gebouwen en het bouwen van een hoefwinkel en loods als uitbreiding van een bestaand landbouwbedrijf.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 1653 Beersel (Dworp), Jozef Hauwaertstraat 40, met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie B, nummers 388 E2 en 388 F2.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomenende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 10 mei 2016, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld en de zaak in beraad werd genomen.

2.

Met een tussenarrest van 28 juni 2016 met nummer RvVb/A/1516/1282 heeft de Raad de heropening van de debatten bevolen omdat tijdens het beraad duidelijk werd dat de tussenkomenende partij niet regelmatig was opgeroepen voor de zitting van 10 mei 2016.

3.

Alle partijen zijn opnieuw opgeroepen voor de openbare zitting van 19 juli 2016, waar de vordering tot vernietiging opnieuw werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

De heer Steven REINARZ voert het woord in persoon als verzoekende partij.

Advocaat Filip VAN DIEVOET *loco* advocaat Michel VAN DIEVOET voert het woord voor de verwerende partij.

De heer Jean-Pierre CUVRY voert het woord in persoon als tussenkomenende partij, bijgestaan door mevrouw J. VANDERVELDEN.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De heer Jean-Pierre CUVRY verzoekt met een aangetekende brief van 7 juli 2014 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft met een beschikking van 29 juli 2014 de tussenkomenende partij toegelaten om in de debatten tussen te komen.

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

De vragen en bedenkingen die de verzoekende partij zich in de wederantwoordnota stelt over de wijze waarop de verwerende en tussenkomenende partij tot het geding zijn toegelaten en de tijdigheid van de nota's van deze partijen, zijn niet te beschouwen als een aangevoerde exceptie maar eerder als een voorbehoud. De verzoekende partij kon het een en het ander nakijken door inzage van het dossier op de griffie.

IV. REGELMATIGHEID VAN DE RECHTSPLEGING

Met het oog op de openbare zitting van 10 mei 2016 bezorgt de verzoekende partij met een e-mailbericht van 4 mei 2016 een “pleitnota” aan de Raad. Ook op de zitting van 19 juli 2016 legt de verzoekende partij een “pleitnota” neer.

Een pleitnota is een proceduristuk dat noch in de VCRO, noch in het Procedurebesluit is voorzien. Als proceduristuk kan een ‘pleitnota’ niet aanvaard worden.

Met een ‘pleitnota’ kan alleen maar rekening worden gehouden voor zover deze nota, ter ondersteuning van het pleidooi op de openbare zitting, niets anders bevat dan hetgeen de verzoekende partij op de zitting uiteenzet, en niet voor zover deze nota een aanvulling is van het inleidend verzoekschrift of nieuwe elementen bevat of replieken toevoegt.

De pleitnota, aan de Raad bezorgd per e-mailbericht van 4 mei 2016, wordt sowieso uit de debatten geweerd aangezien de verzoekende partij op de zitting van 10 mei 2016 niet is verschenen. Het loutere feit dat zij voorafgaandelijk de Raad ter kennis had gebracht niet aanwezig te kunnen zijn op deze zitting, verandert hier niets aan. De afwezigheid van een partij op de openbare zitting belet, overeenkomstig artikel 4.8.27 VCRO, de geldigheid van de zitting niet, voor zover deze partij geldig werd opgeroepen. De verzoekende partij werd voor de zitting van 10 mei 2016 geldig opgeroepen.

De pleitnota die de verzoekende partij op de zitting van 19 juli 2016 neerlegt wordt ten titel van inlichting aanvaard.

V. FEITEN

Op 3 mei 2013 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Beersel een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het slopen van gebouwen en het bouwen van een hoevewinkel en loods als uitbreiding van een bestaand landbouwbedrijf”*.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan ‘Halle-Vilvoorde-Asse’, gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 10 mei 2013 tot en met 10 juni 2013, worden drie bezwaarschriften ingediend, onder andere door de huidige verzoekende partij.

De gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar brengt op 16 augustus 2013 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Beersel verleent op 21 augustus 2013 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de tussenkomende partij op grond van het advies van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 27 september 2013 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 18 december 2013 om dit beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 6 januari 2014 beslist de verwerende partij nog diezelfde dag om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

"5.7 Beoordeling

a) ...

b) ...

De aanvraag heeft betrekking op een leefbaar en gesloten varkensbedrijf (milieuvergunning voor 200 zeugen en 800 mestvarkens) met eigen voedervoorziening en thuisverkoop. Het bedrijf doet ook aan akkerbouw op 34ha en omvat een maalderij in functie van het voeren van de eigen dieren. In de bestaande hoevewinkel wordt vlees van eigen varkens, rundsvlees en streekproducten afkomstig van hoeves uit de buurt verkocht. Het oprichten van een hoeveslagerij en hoevewinkel bij een bestaand landbouwbedrijf kan beschouwd worden als een aanvullende activiteit van het landbouwbedrijf. Het gaat daarbij over een nieuwe infrastructuur voor de bestaande thuisverkoop. Ook een opslagplaats voor granen is in overeenstemming met de bestemmingsvoorschriften van het agrarisch gebied. De aanvraag is niet in strijd met de planologische bestemmingsvoorschriften van het agrarisch gebied voor zover de commerciële activiteit een ondergeschikte en onafsplitsbare nevenactiviteit blijft van het landbouwbedrijf en voor zover die de draagkracht van het gebied niet overschrijdt. Dit maakt deel uit van een verdere beoordeling.

Naast de planologische bestemming als agrarisch gebied, dient de aanvraag getoetst te worden op de bestaanbaarheid met de overdrukbestemming als landschappelijk waardevol gebied. Zoals bepaald in de omzendbrief van 8 juli 1997 betreffende de gewestplannen, mag de ligging in landschappelijk waardevol agrarisch gebied niet leiden tot het verbieden van landbouwbedrijven, maar kunnen er wel voorwaarden opgelegd worden met betrekking tot de landschapsinkleding, de gebruikte materialen, de bouwhoogte, het bouwvolume en de plaats van inplanting, wat ook deel uitmaakt van een verdere beoordeling.

c) Het nieuwe gebouw wordt gebouwd ter vervanging van oude hoevegebouwen. Dat het nieuwe gebouw een andere vormtaal en schaal heeft dan de bestaande bebouwing is onvermijdelijk. In functie van een moderne bedrijfsvoering kan immers niet verwacht worden dat de oude kleinschalige aaneenschakeling van stallen en bergingen moet behouden blijven omwille van de ligging in een landschappelijk waardevol gebied. De omgeving is niet beschermd. Bijgevolg zal de landschappelijke integratie vooral afhangen van het voorgestelde materiaalgebruik en de groene inkleding rond het gebouw.

De voorgestelde gevel- en dakmaterialen sluiten voldoende aan op de gevelmaterialen die van oudsher in de omgeving worden gebruikt. De aansluiting op minimaal 9.75m van de bestaande bedrijfsgebouwen verhindert overdreven versnippering van het landschap. Het gebouw vindt voldoende aansluiting bij de bestaande bedrijfsgebouwen.

In een voorgaande aanvraag werd opgemerkt dat door inplanting op korte afstand van de perceelsgrenzen (hellend vlak op 1.15m van de zijdelingse perceelsgrens) er geen ruimte overbleef voor landschappelijke inkadering, wat noodzakelijk wordt geacht in het straatbeeld en de landschappelijk waardevolle omgeving, die plaatselijk gekenmerkt wordt door een open heuvelend landschap met veel bos- en boomgaardfragmenten. Nu werd de breedte aan de noordzijde op 6m gebracht, wat nog 3m laat naast de betrokken helling. Als afscherming worden laagstammige fruitbomen voorgesteld, volgens een ietwat onregelmatig patroon, welke in principe voldoende hoogte kunnen krijgen en niet het effect van een 'groene muur' creëren. Inzake de visueel-vormelijke elementen is de ingreep aanvaardbaar. De schaal van het project is in verhouding tot de bestaande

bedrijfsgebouwen, er is geen gewijzigd ruimtegebruik door een samenvoeging van de vandaag al bebouwde percelen en de bouwdichtheid is aanvaardbaar.

d) Het goed is gelegen op ongeveer 500m van een gemeentelijke verbindingsweg tussen Beersel en Dworp, langs een smalle landelijke weg van 3.50m breed, zonder flankerende, overrijdbare stroken. Uit de bezwaren van de burens blijkt ook dat deze weg nog door andere landbouwers en recreanten wordt gebruikt en het draagvlak in de omgeving klein is om het gebruik van deze beperkte smalle wegenis te intensifiëren. De weg werd ook recent in klinkers over dezelfde breedte heraangelegd. In elk geval maakt deze eerder beperkte ontsluiting het noodzakelijk om de schaal van de hoevewinkel binnen de perken te houden.

e) De aanvraag wordt verantwoord vanuit de mogelijkheid tot verbreding van de landbouw. Zo wordt gesteld in de motivatienota dat meer dan 83% van de aangeboden vleessoorten als hoofdbestanddeel varkensvlees bevat, afkomstig van de eigen kweek. In ondergeschikte orde wordt ook rundvlees, hoevezuivel, groenten en fruit, bio-fruitsap en een aantal streekbieren verkocht, afkomstig van boerderijen uit de buurt. Om dit beter te waarborgen werd dit als voorwaarde aan de milieuvergunning verbonden. Degustatie wordt aangeboden binnen het functioneren van een 'open boerderij'.

Als bestemming kan met de voorgestelde verbreding van de landbouwactiviteiten akkoord gegaan worden in zoverre het tot een hoevewinkel beperkt wordt.. Het is belangrijk dat de hoevewinkel een kleinschalig karakter heeft, met een minimale impact op de omgeving. De verbreding door het verwerken en verkopen van primaire hoeveproducten, stelt de landbouwers in staat om naast de 'normale' voedselproductie een inkomensbasis te verzekeren. Er dient echter te worden vermeden dat de hoevewinkel zou uitgroeien tot een gewone voedingswinkel die thuishoort in een dorpskern met plaatselijke afzetmarkt. De deputatie acht het opportuun om een degustatie-activiteit met een aparte accommodatie uit te sluiten van de vergunning..

De bijkomende ruimte die in het gebouwencomplex wordt voorzien in functie van de nevenactiviteit is vrij groot. De effectieve winkelruimte is dan weer eerder beperkt tot 116m² en de degustatieruimte tot 48m², zijnde de ruimtes waar het publiek ontvangen wordt. Met uitsluiting van de achterliggende opslagloods voor granen, maar met inbegrip van de stockageruimte onder het dak (286m²), bedraagt de vloeroppervlakte ca. 920m². Dit is een vermindering in oppervlakte tegenover de voorgaande aanvraag die op ca. 20% neerkomt. Door de dakkapellen weg te nemen en de bovenverdieping als 'stockage' te bestemmen en niet meer als het meer vrijblijvende 'zolder', wordt wel het vermoeden van gebruik van de verdieping voor degustatie en andere publiekstrekkende functies enigszins afgezwakt. Toch blijft deze stockageruimte enorm tegenover de winkel en blijft ook de degustatiefunctie op de benedenverdieping bewaard.

Tijdens de hoorzitting geeft de aanvrager aan van af te willen zien van de degustatieruimte en van de zolderruimte. Dit laatste is mogelijk door de vloerplaat weg te nemen en de winkelruimte tot onder de nok open te maken. Gezien de zolderruimte bijna een derde van de totale nieuwe vloeroppervlakte inneemt, betekent dit een aanzienlijke bijkomende afname van het bouwprogramma en ook een volledige waarborg dat grotere publiekstrekkende functies worden geweerd. Het weglaten van de degustatieruimte waarborgt nog meer dat geen groepen, ook geen kleinere groepen, worden aangetrokken. De frigo's en andere nevenruimtes worden afdoend gemotiveerd als zijnde de normale aanhorigheden bij een winkel die eenzelfde capaciteit bewaard als de bestaande hoevewinkel, maar dan zal voldoen aan de normen van voedselveiligheid en modern gebruiksgenot. Onder die omstandigheden zal geen grondig gewijzigd mobiliteitsprofiel

ontstaan en dient de aanvraag vooral als een sanering beschouwd te worden van de vandaag bestaande situatie.

f) In toepassing op art. 4.3.1. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (beoordelingsgronden) kunnen geen opmerkingen gemaakt worden inzake hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen. Evenmin wordt er geraakt aan het bodemreliëf of zijn er cultuurhistorische aspecten die wegen op de beoordeling.

De overwegingen in acht genomen komt de aanvraag in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- de aanvraag is in overeenstemming met de planologische bestemmingsbepalingen voor het agrarisch gebied;*
- agrarische verbreding bij een bestaand landbouwbedrijf is te ondersteunen teneinde de landbouwfunctie in de kleinschalige landbouwgebieden leefbaar te houden als belangrijke component in het vrijwaren van de openruimtegebieden;*
- de aanvraag houdt een sanering in van een ruimtelijk weinig wenselijke situatie met een volledig vervallen hoeve;*
- de nieuwe bebouwing sluit qua materiaalgebruik en schaal aan op de bestaande bebouwing;*
- mits uitsluiting van enkele ruimtes komt de hoevewinkel neer op een verplaatsing van de bestaande functie die al in de garage van de exploitantenwoning werd ondergebracht, met een verbeterde infrastructuur;*
- mits de gestelde beperkingen kan aangenomen worden dat het aantal verkeersbewegingen naar de plaats niet merkkelijk zullen toenemen;*

De vergunning kan worden verleend met volgende voorwaarden:

- het aanbod in de hoevewinkel mag enkel de op de site zelf gekweekte en geproduceerde voedingswaren omvatten en eventueel uitgebreid met producten van lokale collega-landbouwers via de 'korte keten', zijnde producten die niet verdeeld worden via de grootdistributie of de voedselverwerkende industrie;*
- de degustatieruimte op de benedenverdieping vangt de overblijvende functies van de voormalige bovenverdieping op (bureel, berging,...) en kan niet ten dienste staan van het ontvangen van groepen;*
- de zoldervloer, met trap, wordt buiten de vergunning gesloten en de winkelruimte wordt opengewerkt tot in de nok;*
- voor de lozing van het hemelwater in de aanliggende beek dient een machtiging gevraagd te worden bij de provincie;*
- een bijkomende open afsluiting (hoogte 1m à 1.20m) aan de voorzijde te voorzien, tegen de straatzijde.*

...”

Dit is de bestreden beslissing.

VI. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1.

In haar inleidend verzoekschrift deelt de verzoekende partij mee dat zij als mede-eigenaar van een perceel met woning, palend aan het perceel van de tussenkomende partij, belang heeft op grond van artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO. De verzoekende partij legt uit dat dit de ouderlijke woning betreft, gebouwd rond 1966 en dat *“het aangename rustige, groene en vriendelijke, want kleinschalig landschappelijke gebied waar het prettig toeven bleek”*, duidelijk aanleiding was voor de ouders om daar hun woonplaats te kiezen. Het verzoekschrift wordt ingediend door de verzoekende partij in persoon, maar ook namens de andere erfgenamen.

De verzoekende partij stelt dat dit geen subjectieve waardering van de eigen woonomgeving betreft, maar dat dit ook bevestigd wordt door het koninklijk besluit van 28 december 1972, dat het gebied als “landschappelijk waardevol” kwalificeert. Zij stelt dat de door de tussenkomende partij aangevraagde uitbreiding niet in overeenstemming met de in het KB ingestelde bescherming van het gebied en zal elke schadelijke aantasting van dit kwetsbare gebied tot een vermindering van de schoonheidswaarde van het landschap leiden.

De verzoekende partij meent dat zij in haar belangen geschaad is omdat de bestreden beslissing haar argumenten aan de kant schuift en het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar zonder nadere motivering simpelweg passeert.

2.

De verwerende partij werpt op dat het verzoekschrift, in zoverre het betrekking heeft op de erven REINARZ, onontvankelijk is, omdat de erven niet bij naam worden genoemd, noch de woonplaats en de hoedanigheid van deze erven wordt vermeld, en omdat de verzoekende partij geen schriftelijke volmacht heeft voorgelegd voor deze erven. Volgens de verwerende partij is het verzoekschrift dan ook enkel en alleen ingediend door de verzoekende partij.

De verwerende partij voert verder aan dat de verzoekende partij geen belang heeft bij de door haar gevorderde vernietiging: de verzoekende partij toont niet aan dat zij behoort tot één van diegene die zou gewoond hebben in het ouderlijk huis. De verwerende partij stelt hierbij nog dat niet valt in te zien hoe de aanduiding van een pand als ouderlijk huis zou kunnen aantonen dat de verzoekende partij rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden als gevolg van de bestreden beslissing.

De verwerende partij werpt daarnaast ook op dat de verzoekende partij niet aantoont dat zij haar woonplaats zou hebben in Beersel en dus ook niet aantoont dat zij rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden als gevolg van de bestreden beslissing.

Vervolgens is de verwerende partij van oordeel dat niet valt in te zien hoe een mogelijke schending van het Inrichtingsbesluit of ‘het aan de kant schuiven’ van de argumenten van de verzoekende partij of de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar een belang zou creëren in hoofde van de verzoekende partij.

Tot slot en ten overvloede stelt de verwerende partij dat de verzoekende partij nergens aantoont dat zij inderdaad mede-eigenaar zou zijn van de woning gelegen aan de Jozef Hauwaertstraat 50.

3.

De tussenkomenende partij betwist eveneens het belang van de verzoekende partij bij onderhavige vordering tot vernietiging.

Volgens de tussenkomenende partij heeft de verzoekende partij haar woonplaats in Nederland, maar laat zij de correspondentie in deze procedure richten naar een adres in België.

Zij is van oordeel dat het feit dat de woonlocatie aan de Jozef Hauwaertstraat 50 te Dworp het ouderlijk huis betrof, geen genoegzaam belang aantoont in hoofde van de verzoekende partij. De verzoekende partij woont niet op deze locatie en levert geen bewijs van enige eigendoms- of andere zakelijke rechten op deze woning. De tussenkomenende partij voert verder aan dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt in welke zin het vergunde project haar eigendomsrechten zou aantasten op het stedenbouwkundige vlak.

Tot slot stelt de tussenkomenende partij nog dat de verzoekende partij geen rechtstreekse of onrechtstreekse hinder aantoont en dat het verzoekschrift neigt naar een *actio popularis*, te meer omdat de verzoekende partij schijnt te ageren namens een niet nader aangeduide achterban en ook haar vroegere medestanders in de bezwaren en de beroepen ten tonele voert.

4.

In haar wederantwoordnota voegt de verzoekende partij twee overtuigingsstukken toe: 1/ een uittreksel van de algemene administratie van de patrimoniumdocumentatie van 3 november 2014, waaruit blijkt om welk perceel het gaat en dat onder meer Maria Lucia Antonia Reinarz, Felix Andreas Antonius Reinarz, Marc Victor André Reinarz en Floriaan Gabriël Antonius Reinarz recht hebben op het perceel en 2/ volmachten waaruit blijkt dat deze personen de huidige verzoekende partij machtigen om voor hen in rechte op te treden.

Volgens de verzoekende partij volgt hieruit dat zij niet alleen optreedt voor zichzelf, maar voor allen door wie zij gemachtigd is om hun belangen in deze procedure te behartigen.

De verzoekende partij is van oordeel dat het belang dat iemand heeft niet bepaald wordt door het correspondentieadres, te meer daar er ook de mogelijkheid geboden wordt om domicilie te kiezen bij een advocaat of een gemachtigde.

De verzoekende partij erkent dat de kwestieuze woning niet meer als ouderlijke woning functioneert, maar stelt verder dat het de tussenkomenende partij bekend is dat de woning thans toebehoort aan de erven Reinarz en dat de verzoekende partij één van de erfgenamen is. Het feit dat de verzoekende partij niet op dit adres woont, maar zich eerder in de procedure bekend heeft gemaakt als woordvoerder van de 'Erven Reinarz' is een voldoende grond om enig rechtsbelang aan te nemen.

De verzoekende partij verzet zich met klem tegen het argument van een *actio popularis*. Volgens de verzoekende partij is de tussenkomenende partij op de hoogte dat de buurman overleden is en dat de erfgenamen zich bezighouden met de afwikkeling van de boedel. De verzoekende partij werpt verder op dat de tussenkomenende partij eveneens op de hoogte is van de geuroverlast die in het verleden bij leven van wijlen de heer Reinarz gespeeld heeft en nu nog steeds speelt.

De verzoekende partij werpt op dat de verwerende partij in haar bestreden beslissing heeft opgenomen dat een voor eensluidend verklaard afschrift van de beslissing met een aangetekende zending tegen ontvangstbewijs aan de verzoekende partij zal worden toegestuurd. Wie een afschrift van de beslissing wordt toegezonden, is volgens de verzoekende partij een belanghebbende.

Tot slot stelt de verzoekende partij dat gelet op het feit dat de gemeente en de verwerende partij de verzoekende partij hebben toegelaten tot de vergunningsprocedure, dat gelet op het feit dat het perceel waarop de bestreden beslissing betrekking heeft, grenst aan het perceel van de verzoekende partij en dat gelet op de formulering van artikel 4.8.11 VCRO het uitgesloten is dat de verzoekende partij geen belang zou hebben.

5.

Met een aangetekende brief van 13 juli 2016 brengt de tussenkomen partij de Raad op de hoogte dat de 'erven REINARZ' geen eigenaar meer zijn van het perceel grond Jozef Hauwaertstraat 50 te Dworp.

Op de openbare zitting van 19 juli 2016 erkent de verzoekende partij dat de ouderlijke woning sinds april 2015 verkocht is. Zij stelt echter nog steeds over een actueel belang te beschikken omwille van de vaststaande onwettigheden en omdat zij geen zekerheid heeft dat de nieuwe eigenaars akkoord gaan met gevraagde oprichting als hoefewinkel als uitbreiding van het bedrijf van de tussenkomen partij, met de gekende hinder ten gevolge.

Beoordeling door de Raad

1.

Het wordt op zich niet ernstig betwist dat het perceel gelegen aan de Jozef Hauwaertstraat 50, het perceel betrof met de ouderlijke woning van de erfgenamen REINARZ en dat de verzoekende partij één van de erfgenamen is. Het inleidend verzoekschrift wordt ingediend door de verzoekende partij persoonlijk en mede namens de erven REINARZ.

Pas met de wederantwoordnota worden 3 volmachten toegevoegd, opgesteld door de andere erfgenamen.

Overeenkomstig artikel 11, derde lid, 3° Procedurebesluit dienden deze volmachten reeds bij het inleidend verzoekschrift te zijn gevoegd om op ontvankelijke wijze ook namens de andere erfgenamen te kunnen optreden. Het verzoekschrift is slechts ontvankelijk in zoverre het is ingediend in naam van verzoekende partij zelf.

2.

De verzoekende partij houdt voor dat zij een derde-belanghebbende is.

Haar belang moet niet enkel vaststaan bij de inleiding van de vordering, maar zij moet gedurende de ganse procedure blijven getuigen van een voortdurend, ononderbroken en actueel belang. Uit het eventueel gegrond bevinden van de vordering tot vernietiging moet de verzoekende partij immers nog een voordeel kunnen halen.

Los van de vaststelling dat de verzoekende partij in haar inleidend verzoekschrift wat haar belang betreft, louter verwijst naar wettigheidskritieken (inbreuken op schoonheidswaarde van het gebied) en de hinderaspecten, en in het bijzonder het geuraspect, slechts in de wederantwoordnota voor het eerst aan bod komen, moet vastgesteld worden dat de verzoekende partij ten tijde van het instellen van de vordering niet (meer) woonachtig was in de ouderlijke woning. Dit wordt door haar ook niet ontkend.

In de mate dat de Raad op een niet overdreven restrictieve of formalistische wijze het belang van de verzoekende partij bij het instellen van de procedure had kunnen aanvaarden, dan was dit louter omwille van de erfrechtelijke kwesties en de geldelijke regelingen naar aanleiding van de afhandeling van de erfenis, rekening houdend met de mogelijkheid tot enige minwaarde, zoals door de verzoekende partij voorgehouden op de zitting van 19 juli 2016.

3.

Deze voornoemde erfrechtelijke kwesties zijn evenwel afgehandeld en de ouderlijke woning, gelegen naast het perceel van de aanvraag, is verkocht en dit reeds sinds april 2015, zodat ook de geldelijke regeling is afgehandeld. De verzoekende partij kan uit het eventueel gegrond bevinden van de vordering tot vernietiging, op grond van de door haar voorgehouden wettigheidsgronden, geen voordeel meer halen.

De opmerking dat het niet zeker is dat de nieuwe eigenaar wel kan instemmen met de aanvraag van de tussenkomenende partij, is niet dienstig. Deze nieuwe eigenaar heeft immers ruim de tijd en de mogelijkheid gehad om eventueel een verzoekschrift in te dienen tot hervatting van het geding. De rechtsopvolger van de verzoekende partij heeft zich bij de Raad evenwel niet kenbaar gemaakt.

4.

Uit voormelde feitelijke gegevens blijkt dat de verzoekende partij niet langer getuigt van het rechtens vereiste actueel en persoonlijk belang bij de voorliggende vordering. De vordering wordt hierdoor onontvankelijk.

Nu de verzoekende partij geen actueel belang meer heeft, en het beroep daardoor onontvankelijk is geworden, kan de Raad de kosten van het geding, gelet op artikel 4.8.28, §2 VCRO, enkel ten laste van de verzoekende partij leggen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep wordt verworpen.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.
3. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 9 augustus 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Ingrid VAN AKEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Ingrid VAN AKEN

Hilde LIEVENS